

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-401/13/22046,22047

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust.1 pkt 2 oraz art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana P. K., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Bank P.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga P. K., zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Bank P., zwany dalej Bankiem. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wniósł o cyt.: „(...) weryfikację działalności Banku P. w zakresie przestrzegania przez wyżej wymienioną instytucję zapisów ustawy o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r. z późniejszymi zmianami. W dniu [...] lipca 2011 roku w Oddziale Banku P. złożyłem [Skarżący] oświadczenie o braku zgody na przetwarzanie moich [Skarżącego] danych osobowych w jakichkolwiek celach marketingowych. Wpływ przedmiotowego dokumentu został potwierdzony przez pracownika Banku Panią D. F. W dniu [...] października 2011 roku otrzymałem [Skarżący] ofertę marketingową opatrzoną datą [...] październik 2011 roku w zakresie pożyczki ekspresowej skierowaną na mój adres zamieszkania”. Ponadto Skarżący zwrócił się o cyt.: „(...) zbadanie sprawy oraz pisemną informację czy: - moje [Skarżącego] dane osobowe były przetwarzane w celach marketingowych i sprzedażowych mimo braku mojej [Skarżącego] zgody? – czy została naruszona ustawa o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r. art. 32 ust. 1 pkt 8 z późniejszymi zmianami względem mojej [Skarżącego] osoby”.

W toku postępowania zainicjowanego ww. skargą Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uzyskał wyjaśnienia odnośnie okoliczności sprawy i dokonał następujących ustaleń:

- 1) Bank pozyskał dane osobowe Skarżącego w związku z zawarciem przez niego w dniu [...] czerwca 2011 r. umowy nr [...], jak również umowy o prowadzenie rachunku bieżącego w USD z dnia [...] marca 2003 r.
- 2) Bank w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż dane osobowe Skarżącego są obecnie przetwarzane w celach sprawozdawczości rachunkowej w oparciu o art. 74 ust. 2 pkt 4 i 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r., Nr 76, poz. 694 z późn. zm.) w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.
- 3) Zakres przetwarzanych danych osobowych Skarżącego obejmuje: imię, nazwisko, miejsce urodzenia, imię ojca, numer PESEL, serię i numer dokumentu tożsamości, adres zamieszkania, adres do korespondencji, obywatelstwo. Dane osobowe Skarżącego są przetwarzane w celach archiwalnych w zbiorach danych o nazwie cyt.: ”a) [...] b) [...]”.
- 4) Bank wskazuje, iż cyt.: „Na skutek pomyłki pracownika, dane Skarżącego nie zostały usunięte z przygotowanej wcześniej bazy z danymi klientów, do których planowana była wysyłka korespondencji marketingowej. To spowodowało, że Skarżący otrzymał, pismem z dnia [...] października 2011 r., informację o ofercie pożyczek gotówkowych. Na skutek pisma Skarżącego z dnia [...] października 2011 r. Bank podjął stosowne działania naprawcze i niezwłocznie zmienił klasyfikację przetwarzania danych Skarżącego, tak aby były przetwarzane jedynie dla celów marketingowych. O fakcie tym Skarżący został poinformowany pismem z dnia [...] listopada 2011 r.”.

W tym stanie faktycznym GIODO zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, przetwarzanie danych to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

Ustawa o ochronie danych osobowych określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób

fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 8 ustawy, każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych. W myśl natomiast art. 32 ust. 3 ustawy w razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.

Z akt sprawy wynika jednocześnie, iż aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej w celach archiwalnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późn. zm.), jednostki organizacyjne działające na podstawie Prawa bankowego mające siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązane są do stosowania jej przepisów, w tym wydanego na podstawie delegacji z art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia ministra finansów z dnia 1 października 2010 r. (Dz. U. Nr 191, poz. 1279 ze zm.) w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków, banki przechowują dowody księgowe w oryginalnej postaci przez okres wynikający z przepisu art. 74 ustawy o rachunkowości. Według dyspozycji wskazanego art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości, zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu. Pozostałe zaś zbiory, w zależności od ich rodzaju, przechowuje się co najmniej przez okresy wymienione w art. 74 ust. 2 omawianej regulacji. I tak, w myśl przepisu art. 74 ust. 2 pkt 8 tego aktu prawnego, pozostałe dowody księgowe i dokumenty, tj. niebędące wymienionymi wprost w art. 74 ust. 2 pkt 1 – 7 ww. ustawy, przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat. Obowiązek przechowywania przez banki

dokumentacji w celach archiwalnych, wynikający z art. 74 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy, odbywa się w celu realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z ww. aktu prawnego, a więc w oparciu o przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W związku z powyższym zasadniczym faktem mającym wpływ na treść niniejszego rozstrzygnięcia jest fakt, iż Bank zarejestrował sprzeciw Skarżącego w swoim systemie. Konkludując, dane osobowe Skarżącego nie są już przetwarzane w kwestionowany przez niego sposób w celach marketingowych. Odwołując się jednocześnie do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, że GODO nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stan zgodny z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie brak było podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócić stan zgodności z prawem, ponieważ stan niezgodności nie występował w dacie wydania decyzji.

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy, art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.